

SVÍCE NA ADVENTNÍM VĚNCI

Na adventním věnci hořely čtyři svíce. Hořely tak tiše, že bylo slyšet, jak tyto svíce začaly mezi sebou hovořit:

První si povzddechla a řekla: „Jmenuji se **MÍR**. Moje světlo sice svítí, ale lidé žádný mír nedodržují.“ A její světlo bylo čím dál tím menší, až úplně zhaslo...

Světlo druhé svíčky zakmitalo a svíce řekla: „Jmenuji se **VÍRA**. Jsem však zbytečná. Lidstvo nechce o Bohu nic vědět; nemá tedy cenu, abych svítila.“ Po chvíli místností zavál průvan a druhá svíce zhasla...

Smutně se přihlásila ke slovu třetí svíce: „Jmenuji se **LÁSKA**. Už nemám sílu, abych hořela. Lidé mě odstranili ze svého života. Každý vidí jen sám sebe a ne druhé, které by měl mít rád.“ A tak zhasla i třetí svíce...

Vtom vešlo do místnosti dítě, podívalo se na svíce a plačtivým hlasem řeklo: „Vy přece máte svítit a ne být zhaslé!“

A v té chvíli se přihlásila ke slovu čtvrtá svíce: „Neboj se! Dokud já svítím, můžeme společně znovu zapálit ostatní svíce. Jmenuji se **NADĚJE!**“

Malé dítě se rozzářilo a od jedné hořící svíce znovu rozsvítilo všechny ostatní.

Plamen *naděje* by neměl ani ve tvém životě nikdy zhasnout. O něj tedy pečujme zvláště nyní v době adventní, protože to je doba naděje: *Pán je blízko!* A nejen v této době, ale v každý den našeho života.

MÍR

VÍRA

LÁSKA

NADĚJE

Vánoční bohoslužby 2007-08

23.12.07 – neděle – 4. adventní

10.00 – Luzern

19.00 – Zürich (*Poslední adventní mše*)

24.12.07 – pondělí – Štědrý večer:

21.00 – Winterthur

23.00 – Zürich

25.12.07 – úterý – **Slavnost Narození Páně**

10.00 – Aarau

15.00 – Bern

26.12.07 – středa – **Svátek sv. Štěpána**

10.00 – Luzern

29.12.07 – sobota – **Vigilie svátku Svaté Rodiny**

18.00 – Winterthur

30.12.07 – neděle – **Svátek Svaté Rodiny**

19.00 – Zürich (*Po mši sv. předsilvestrovské posezení ve farním klubu*)

31.12.07 – pondělí – **Poslední den občanského roku**

16.00 – Zürich (*Děkovná bohoslužba*)

18.00 – Winterthur (*Děkovná bohoslužba, po ní silvestrovské posezení v Českém klubu sv. Václava*)

1.1.2008 – úterý – **NOVÝ ROK – Slavnost Matky Boží Panny Marie**

19.00 – Zürich

4.1.2008 – pátek – **První pátek v měsíci lednu**

19.30 – Zürich (Marienkapelle u Herz-Jesu)

5.1.2008 – sobota – **Vigilie slavností ZJEVENÍ PÁNĚ**

18.00 – Winterthur

6.1.2008 – neděle – **Slavnost ZJEVENÍ PÁNĚ – Tři králů**

9.30 – Bern

19.00 – Zürich

13.1.2008 – neděle – **Svátek KŘTU PÁNĚ**

19.00 – Zürich

Končí doba vánoční!

SVÁTOST SMÍŘENÍ (zpověď) je možné přijmout před každou mší svatou nebo na požádání.

Proč se dějí takové věci?

Anna Grahamová (dcera populárního amerického senátora za republikánskou stranu) byla pozvána k interviu do televizního pořadu "Early Show" a dostala také tuto záludnou otázku (bylo zrovna výročí teroristických útoků na „newyorská Dvojčata“):

„Jak mohl Bůh něco takového dopustit?“

Útok na obchodní centrum v N. Yorku 11.9.2001

A Amerika slyšela tuto její odpověď: „Věřím, že Bůh je z toho velmi smutný, právě tak, jako my; ale již mnoho let říkáme Bohu, že má zmizet z našich škol, z našeho parlamentu a vlády i z našeho života vůbec. A protože je gentlemen, domnívám se, že se tiše stáhl. Jak můžeme od Boha očekávat, že nám dá své požehnání a poskytne svou ochranu, když po něm žádáme, aby se nám nepletl do života?“

Ve světle nejnovějších událostí: rostoucí násilí, střelby ve školách – se domnívám, že to začalo už tehdy, když Madeleine Murray O'Hare (americká propagátorka ateismu, nedávno nalezena mrtvá – zavražděná) podala žalobu u soudu, aby se v našich školách nezačínalo modlitbou...

A my jsme řekli ANO!

Kdosi další pak navrhl, že by se ve školách raději neměla číst ani Bible – přece nejsou u nás jenom křesťané! (Přitom Bible jasně říká: nezabiješ, nepokradeš, miluj svého bližního jako sebe...)

A my jsme řekli ANO!

Dr. Benjamin Spock řekl, abychom při výchově našich dětí, když se chovají špatně, nepoužívali ani mírné fyzické násilí jako jsou třeba pohlavky, protože by se jejich vyvíjející se malé osobnosti deformovaly a mohli bychom uškodit jejich zdravému sebevědomí...(Syn Dr. Spocka spáchal sebevraždu). Domnívali jsme se, že expert na výchovu přece ví, o čem mluví...

A my jsme řekli ANO!

Nové školní předpisy zakazují ředitelům, učitelům i všem vychovatelům téměř jakékoli ukázněvání dětí, i když jednájí špatně, protože nestojíme o ne-

gativní reklamu a nechceme žádné žaloby. (Je však velký rozdíl mezi ukázněváním, přiměřeným trestem, případně i mírným pohlavkem oproti ponižováním, bitím či kopancem...)

A my jsme řekli ANO!

Někdo další doporučil: Povolme našim dívkám potraty, když si to přejí, a nemusí to ani říkat svým rodičům. Rozdávejme hochům ve školách zdarma kondomy, proč by se měli učit ovládat; a doma není nutné říkat, že je dostali ve škole.

A my jsme řekli ANO!

Potom jeden z našich nejvyšších volebných zástupců prohlásil, že není důležité, co děláme v soukromí, pokud vykonáváme řádně své zaměstnání. Může nám být přece jedno, co kdokoliv, prezidenta nevyjímaje, v soukromí dělá, pokud úřad a hospodářství dobře funguje...

A my jsme řekli ANO!

Na šíření pornografie a násilí v tisku a televizi i po internetu někdo „moudrý“ prohlásil, že přece je to jen zábava, a navíc máme právo na svobodné šíření informací, názorů a vlastně čehokoliv...

A my jsme řekli ANO!

A nyní se s hrůzou ptáme, proč naše děti nemají žádné svědomí, proč nedokážou rozlišovat mezi tím, co je správné a špatné, a proč je jim jedno, že zabíjejí cizince, své kamarády i sebe... Myslím, že je to logický následek:

SKLÍZÍME POUZE TO, CO JSME ZASELI!

Na jedné z fotografií tisk. agentury AP hořících věží se objevil tento obličej, kteří mnozí považují za tvář DĀBLA, aniž by byla později upravována!

Zvláštní, jak jednoduše vyřadili lidé Boha ze svého života a potom se diví, proč se svět řítí do pekel.

Zvláštní, jak naivně věříme tomu, co se píše v novinách, ale pochybujeme o tom, co nám říká Bible.

Zvláštní, jak se všude bez zardění omílají vulgární vtipy a bezduchá témata, ale potlačuje se veřejná diskuse o Bohu na školách a ve veřejném životě.

Zvláštní, že si děláme více starostí o to, co si o nás myslí lidé, než o to, co si o nás myslí Bůh.“

Snad i nám mohou být tyto postřehy A. Grahamové impulsem k přemýšlení...

Mrtvý syn

Jedna stará čínská pověst vypráví o ženě, již zemřel jediný syn. V hlubokém zármutku šla ke svatému muži a zeptala se ho: "Jaké modlitby, jaká magická zaklínadla znáš, abys probudil mého syna opět k životu?" Místo, aby jí poslal pryč nebo se jí to snažil rozmluvit, odpověděl jí: "Přines mi hořčičné zrnko z domu, který nikdy nepoznal zármutek. Použijeme ho, abychom vyhnali zármutek z tvého života."

Žena se hned vydala hledat to kouzelné hořčičné zrnko. Nejprve přišla k překrásnému sídlu, zaklepala na dveře a řekla: "Hledám dům, který nikdy nepoznal zármutek. Je to váš dům? Pro mne je to velmi důležité." Odpověděli jí: "To jsi na špatné adrese." A začali vypočítávat všechny tragédie, které je postihly. Žena si řekla: "Kdo by měl těmto ubohým nešťastným lidem pomoci, když ne já, která jsem zažila neštěstí na vlastní kůži?"

Zůstala tedy, aby je utěšila, a pak se znovu vydala hledat dům, který nikdy nepoznal zármutek. Ale kamkoli přišla, do chatrčí nebo do paláců, všude nacházela nové a nové příběhy lidského utrpení a neštěstí. A tolik se starala, aby pomohla druhým v jejich zármutku, že zapoměla na hledání kouzelného hořčičného zrnka a ani si neuvědomila, že to vyhnalo zármutek z jejího vlastního života.

(Z knihy H. S. Kushnera: „*Když se zlé věci stávají dobrým lidem*“ – Karmelit. nakl. 1996)

Vánoční sbírka pro O. Meda

Milí krajané! Tak jako každý rok si dovolujeme do tohoto vánočního čísla přiložit složenku s prosbou o Váš příspěvek pro našeho misionáře v Indii. Bylo by krásné vybrat opět 8.000,- Fr.

Před nedávnem nám Otec Med napsal: „Jsem zde již přes 70 let. Nemám moc schopností, ale s Boží pomocí a s vaší štědrostí se už mnoho udělalo. Nyní se přes 900 dětí připravuje na vlastní život také díky vašim příspěvkům. Prosím, pomáhejte nám i nadále. To bude vaše zásluha před Bohem. On nám všechno štědře odmění.“

Co se mne týče, mám všechno, co potřebuju, také svého lékaře, který se snaží najít příčiny mých různých zdravotních potíží, a nalezl jenom VĚK.

Pozdravuji všechny krajany ve Švýcarsku a ujišťuji, že se za vás tento starý misionář modlí! Bůh vám žehnej! S vděčností váš Jan Med

Jugendzentrum VELEHRAD in St. Martin in Gsies (Südtirol)

Mnoha našim krajanům, zvláště mladší generace, je toto místo dobře známé. Po ukončení služby salesiánů O.Jiřího Kopice (nyní žije v salesiánské komunitě Ensдорf – Německo) a O.Aloise Frydrycha (nyní v Ostravě), byl tento dům prodán Olomoucké arcidiecézi, která se zavázala pokračovat v činnosti a poslání tohoto Českého náboženského střediska (pro pobyty dětí a mládeže českých krajanů žijících v zahraničí a dnes také z České republiky) a především ho zajistit personálně. A tak se i stalo, jak ukazuje následující fotografie:

Vedoucím centra se stal Otec Antonín Hráček (*1970) – na fotu první zprava; správci jsou manželé Alexandra a Pavel Záleských – na fotu první dvojice zleva

RODINA JE KOLÉBKOU ŽIVOTA

Koncem roku 2006 hlavní představený salesiánů **Don Pascual Chávez** napsal: Rodina je „**kolébkou života a lásky, první místo, kde se člověk stává člověkem**“. Rodina je tedy **nej důležitější institucí pro osobu, společnost i církev**.

Chtěl bych začít od rodiny z Nazareta, protože se budu zabývat **významnou epizodou** dvanáctiletého Ježíše v chrámě, jelikož zde můžeme nalézt zajímavé rodinné strategie *made in Nazaret*. Text je spojnicí mezi evangelií Ježíšova dětství a jeho veřejným životem, tak jako dospívání mezi dětstvím a dospělostí. Prvním rysem dospívání je tedy fakt, že člověk **již není** dítě, ale **ještě není** dospělý. Pro děti ani rodiče to není snadná situace. Nejdůležitější předlozkou je v tomto případě předložka „**s**“. Podstatné okamžiky náboženského i osobního života Ježíš prožívá

„**s**“ **rodiči**. Jedná se o moment hledání vlastního projektu života; období, které je třeba projít a „vyřešit“. Kdo to neučiní, zůstane po celý život nedospělým, nerozhodným a dvojznačným. Otázka vlastního „povolání“ je však první otázkou, kterou si mladý člověk musí vyřešit sám.

Lukášovo evangelium nám dává veliké poučení: dialog mezi Ježíšem a jeho rodiči je složen z otázek: „*Synu, proč jsi nám to učinil? Hle, tvůj otec a já jsme tě s úzkostí hledali.*“... „*Proč?... Což jste nevěděli, že musím být tam, kde jde o věc mého Otce?*“ Tajemství výchovy mladého Ježíše v Nazaretu spočívá v používání mnoha *otazníků* a téměř *žádných vykřičníků*. Rodiče, učitelé i pastýři duší to bohužel často činí opačně. Dokonce i Maria to stěží chápe. Odloučení je vždycky těžké. Na dospívající děti je třeba pohlížet **se sympatií a vážně jim naslouchat**. V naší době více než kdy jindy vítězí „strategie pozornosti“: naslouchat, pozorovat, snažit se chápat, vnímat nevy-slovená poselství, číst mezi řádky. Je třeba hovořit „**s**“ dětmi a nikoli „**k**“ dětem. Josef a Maria Ježíše neopouštějí: ze života dětí nesmíme odejít ani tehdy, když se ony vzdálí. Je třeba být přítomni a chránit je. Objeví-li se příležitost, je dobré je silně obejmout: budou sice bručet, ale budou rády. Jejich potřeb není mnoho, ale zato jsou důležité: *společnost*, protože se cítí samy; *činnost*, protože se nudí; *jistota*, protože mají strach ze světa, jenž mají dobyt; *dialog*, protože je mnoho věcí, které neznají. Rovněž formace se musí dít „**s**“ dětmi, se snahou o jejich zapojení: „*Pak se s nimi vrátil do Nazareta a poslouchal je.*“

Je nezbytné, aby si rodiče vážili děti a děti rodičů. Dospívající může nabyt správné sebeúcty jen tehdy, cítili se oceňováni. Musí mít možnost alespoň minimální soběstačnosti a autonomie. **Úctu nelze předstírat, je třeba ji dokazovat rostoucí důvěrou a předáváním odpovědnosti.** Svěříme-li nedospělému dítěti i náročnější úkoly, jako například hospodaření s kapesným, přiznáme-li mu právo na volbu kamarádů a kontaktů s nimi, dovolíme-li mu si hrát, být ve sportovním oddílu a účastnit se společenských aktivit – to vše jsou výborné věci. **Povzbuzovat je, ale nenechat je napospas sobě samým.** Nenápadně pozorovat a zajímat se, co dělají, jak žijí, s kým se kamarádí... Dospívající jsou chudí; vlastní pouze sny. Mnozí dospívající opouštějí víru jako jakýsi zbytek dětství: je na rodičích, aby dokázali, že víra není „dudlík“, nýbrž síla dospělých. **Odpouštět jim.** Je dobře mít neustále otevřené dveře. Mýlit se je jejich každodenním chlebem. Musí se od rodičů učit,

přičemž rodiče nesmí nikdy zapomenout, že i oni jednou dospívali.“

NOVOROČNÍ PŘÁNÍ z r. 1692

Kráčej uprostřed hluku a spěchu
a uvědom si,
co míru a pokoje je skryto v tichu.
Snaž se vyjít s lidmi, jak je to jen možné,
aniž se s nimi spolčíš ve zlu.
Říkej svou pravdu klidně a zřetelně,
ale naslouchej také jiným, i nudným
a přihlouplým: i ti mají co říci.
Hlučným a útočným se vyhýbej:
jsou trýzní ducha.
Zcela jistě zpychneš nebo zahořkneš,
budeš-li se srovnávat s jinými,
neboť vždycky budou lidé znamenitější
i nepatrnější, než jsi ty.
Raduj se z toho, čeho jsi dosáhl,
a těš se také ze svých plánů.
Neztrácej zájem o svou práci,
i když se zdá bezvýznamná,
protože tvé činy a práce jsou tvým
opravdovým vlastnictvím mezi věcmi,
které ztrácejí na ceně.
V jednání buď opatrný – svět překypuje
Istivostí.
Nepřehlížej však, že je mnoho lidí,
kteří usilují o vysoké ideály,
a že život kolem tebe je plný hrdinství.
Buď sám sebou!

Pokud jde o lásku,
nepředstírej náklonnost ani nebuď cynický;
lásku je to jediné, co trvá věčně!
Skoň se bez zatrpklosti před zkušeností let
a opusť s úsměvem věci,
které jsou vyhrazeny mládí.
Uchovej si zdravý úsudek,
může tě zachránit před náhlým neštěstím.
Neoddávej se však přílišnému hloubání.
Mnoho strachu prýští z únavy a osamocení.

Buď zdravě ukázněný,
ale ne přespříliš přísný k sobě.
Jsi dítě všehomíra právě tak,
jako stromy a hvězdy na nebi.

Máš právo tu být!
A ať už to víš nebo ne:
Vesmír jde cestou, kterou má jít.
Proto žij v míru s Bohem, ať Ho vidíš
v čemkoliv, a ať jsou tvé práce i snahy
v tomto uspěchaném světě jakékoliv.
Chraň ve své duši mír!
Přes všechna zklamání i svízele
a ztroskotané sny
je svět ještě pořád krásný!
Dělej vše pro to, abys byl šťastný!

(Tento text byl nalezen v baltimorském chrámu sv. Pavla a ani přes své více než tři staleté stáří neztratil nic na aktuálnosti)

Totéž i Vám, milí krajané ve Švýcarsku, přeje se svými spolupracovnicí Váš misionář

P. Šaňal

PRAVIDELNÉ ČESKÉ A SLOVENSKÉ BOHOSLUŽBY

- Zürich:** každou neděli v **19.00** hod. v kryptě kostela Herz-Jesu Wiedikon, Aemtlerstr. 49
- Winterthur:** každou sobotu v **18.00** hod. v kapli P.Marie u kostela St.Ulrich Rosenberg, Suezacherstr. 1
- Bern:** každou **1.** neděli v měsíci v **9.30** hod. v kryptě kostela Bruder Klaus, Segantinstr. 26
- Aarau:** každou **3.** neděli v měsíci v **10.00** hod. v sále pod kostelem St.Peter und Paul (u vlak.nádraží)
- Luzern:** každou **4.** neděli v měsíci v **10.00** hod. v kryptě kostela St.Karl u Karlsbrücke, Spitalstr. 93
- Každá středa:** SETKÁNÍ MLÁDEŽE (slovenské i české) v Italské misii na Feldstr.109. Od **20.00** hod. v kostele mše sv., po ní do 23.00 hod. přátelské posezení a společenské hry ve velkém sále pod kostelem. **Všichni mladí i starší, Slováci i Češi jsou zváni!** (Končí **19.12.2007** a znovu začínají **16.01.2008**)
- Každý čtvrtek:** SPOLEČENSTVÁ MODLITBY: v **19.45** hod. mše sv., po ní modlitba růžence. Italská misie, kostel Don Bosco, Feldstr.109, Zürich (Končí **20.12.2007** a znovu začínají **17.01.2008**)
- První pátek** v měsíci mše sv. v **19.30** hod. v kapli P.Marie v kostele Herz-Jesu Wiedikon, Aemtlerstr.45, Zürich
- Každá poslední neděle v měsíci** – setkání po mši svaté v Zürichu ve farním klubu asi do 21.30 hod. Nápoje zajišťuje misie, malé občerstvení každý sám. Všichni jsou zváni a vítáni!
- Slovenské mše sv.:** v Zürichu: každou neděli v **09.30** hod. v kryptě kostela Liebfrauen, Weinbergerstasse 36
v Luzernu: každou **1.** a **3.** neděli v měsíci v **17.30** hod. v St.Peters-kapelle
v Basileji: každou **2.** a **4.** neděli v měsíci v **18.00** hod. v kostele Allerheiligen, Neubadstrasse 95
v Bernu: každou **2.** a **4.** sobotu v měsíci v **17.30** hod. v kapli Francouzské misie, Rainmattstrasse 20, v blízkosti hlavního nádraží
v Ženevě: každou **1.** sobotu v měsíci v **16.00** hod. v kapli sv. Terezie, 14, Avenue Peschier
v Lausanne: každou **3.** sobotu v měsíci v **16.00** hod. v Chapelle du Servan, 12, Ch. Eugène-Grasset
Na všech místech slouží slovenský misionář z Zürichu P.František Polák, salesián
- Aktuální informace České i Slovenské misie najdete také na www.slovaci.ch nebo na www.krajane.ch !!!**

Vánoční besídka pro děti s rodiči se koná v neděli **16. prosince 2007**, začátek v **15.00** hodin v sále Italské misie, hlavní budova, I. patro, Zürich, Feldstrasse 109. Parkování je možné zdarma ve dvoře misie, vjezd z Hohlstrasse vedle Tankstelle AVIA. Zájemci ať se předem přihlásí u paní Jobové. **T: 055-240 52 22!**

☺ ☺ ☺

Postní doba v roce 2008 začíná Popeleční středou **6.února 2007**. (Mše sv. s popelcem v **19.30** h. Zürich: Herz-Jesu)

☺ ☺ ☺

POSTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVA v roce **2008** se koná **13. – 16. března** na obvyklém místě ve Flüeli-Ranft v rodinném pensionu manž. Langových Klausenhof. Pozvánky a přihlášky dostanete začátkem nového roku. Můžete se hlásit už i nyní u paní Jobové, **T: 055-240 52 22!**

☺ ☺ ☺

NÁRODNÍ POUŤ DO EINSIEDELN: V roce **2008** se bude konat v neděli **25.května** ve **12.30** hod. Účast na naší pouti přislíbil Otec Michal Josef POJEZDNÝ, opat premonstrátského kláštera v Praze na Strahově. Prosím krajany, abyste si na tento termín **neplánovali žádné jiné akce**, abychom se aspoň jednou za rok mohli sejít v hojném počtu!!!

☺ ☺ ☺

Svatost manželství v roce 2007 si udělili:

Diblík Jakub a Berchtold Regula – 6.7. St.Gallen
Nevršíl Jan a Pavlíčková Maria – 14.7. Bern
Sutnar Martin a Jobová Veronika – 14.7. Zürich

Svatost křtu přijali:

Fernandez Matéo – 6.1.2007 Luzern
Jansa Rafael Cyril – 27.1.2007 Winterthur
Engeler Sabrina – 1.4.2007 Zürich
Schamber Benjamin Tale – 13.5.2007 Fehraltorf

Do věčnosti byli odvoláni:

Broz Antonín – 85 let – 24.3.2006 Zürich
Kosina Ivo – 76 let – 29.10.2006 Thun
Gikalov Vladimír – listopad 2006 Bern
Bartosch Vladimír – 66 let – 26.11.2006 Bern
Pavlíčková Štěpánka – 90 let – 22.12.2006 Nürensdorf
Dietrichová Věra – 66 let – 5.2.2007 Dürnten
Kučerová Isabel – 2 léta – 24.2.2007 Thalwil
Purkahard Vladimír – 89 let – 3.3.2007 Bern
Petrik Ferdinand – 81 let – duben 2007 Altnau
Smetanová Jitka – 76 let – květen 2007 Uster
Hoffmannová Zdenka – 66 let – 12.5.2007
Šmídová Anna – 102 let – 14.7.2007 Dietlikon
Wahlenová Milena – 62 let – 11.8.2007 Zürich
Rosenberger František – 82 let – 18.8.2007 Zürich
Jaskula Marek – 34 let – 27.8.2007 Teufenthal
Vlček Jaromír – 82 let – 27.8.2007 Emmenbrücke
Rostek Miroslav – 83 let – 12.10.2007 Gommiswald
P.Tomeček Vladimír, jezuita – 66 let – 29.10.2007 na Moravě

*Odpočinutí lehké, dej jim, Pane,
a světlo věčné ať jim svítí, ať odpočívají v pokoji. Amen!*

HLAS MISIE Oběžník České katolické misie ve Švýcarsku. Vydává: P. Špaček Antonín,
Brauerstrasse 99, 8004 Zürich. Tel. i Fax: 044 –241 50 25; E-mail Adresse: spacek.misie.ch@email.cz
Tisk: Offset Holend AG - Töpferstrasse. 26, 8045 Zürich